16 d'octubre: Santa Margarida Mª d'Alacoque, verge

Text de l'Evangeli (*Mt* 11,25-30): En aquell temps, Jesús digué: «T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos. Sí, Pare, així t'ha plagut de fer-ho. El Pare ho ha posat tot a les meves mans. Ningú no coneix el Fill, fora del Pare, i ningú no coneix el Pare, fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar. Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar. Accepteu el meu jou i feu-vos deixebles meus, que sóc benèvol i humil de cor, i trobareu el repòs, perquè el meu jou és suau, i la meva càrrega, lleugera».

«Has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, en Santa Margarida Mª d'Alacoque (1647-1690), veiem acomplides les paraules de Jesús: «Has revelat als senzills tot això que has amagat als savis i entesos» (Mt 11, 25). Quines són aquestes coses a les que es refereix el Senyor? Les riqueses de Déu, la fondària i la tendresa de l'Amor Diví. Santa Margarida ha estat un d'aquests "instruments" que Déu ha escollit per tal de revelar-nos les meravelles del seu Amor misericordiós.

Tot just han transcorregut tres segles des d'aquells temps, i el rierol de la devoció al Cor Misericordiós de Jesús ha crescut fins esdevenir un riu cabalós. Altres "afluents" s'han unit a aquest riu (sant Gemma Galgani, santa Faustina Kowalska, san Pius de Pietrelcina...), i Déu faci que tot aquest cabal arribi a ser un mar, o —millor— un oceà que inundi el món sencer. De fet, l'Església del Crist viu ja immersa en una "nova etapa": el temps de la Misericòrdia, una etapa que ja no acabarà mai. Amb santa Margarida arribà la festa del Sagrat Cor de Jesús i, gràcies a les revelacions a santa Faustina, s'establí el Diumenge de la Divina Misericòrdia.

Els "savis i entesos" contemporanis de Jesucrist no varen apreciar la seva Bellesa, ni la del seu Cor assedegat d'amor. Herodes, Pilat, Caifàs..., encegats per llur altivesa, menystingueren el Senyor i es burlaren d'Ell. Mentrestant, Simó de Cirene —humiliat a ajudar un condemnat— oïa el bondadós batec del Cor de Jesús i Dimas escoltava la misericordiosa pregària que eixia dels llavis del Crist en súplica pels seus detractors... Ambdós, prop del cor i dels llavis de Jesucrist, descobriren el seu Amor. Aquesta revelació primigènia es completaria amb el testimoni de sant Joan —acompanyant a la Verge Maria— al peu de la Creu (cf. Jn 19,31-37). Aquests tresors només s'entreveuen prop de la Creu: «Déu meu, faig o

pateixo aquesta cosa en el Cor del teu Fill i segons els seus sants designis, i te'ls ofereixo en reparació de tot el mal o imperfecció que hi ha en les meves obres» (Santa Margarida).

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Recorda que la perfecció consisteix a conformar la vida i les accions totalment a les virtuts sagrades del Cor de Jesús, especialment la seva paciència, la seva mansuetud, la seva humilitat i la seva caritat. Com a resultat, la nostra vida interior i exterior arriba a ser una imatge viva d'Ell» (Santa Margarida Mª de Alacoque)

- «Al Cor de Jesús s'expressa el nucli essencial del cristianisme; en Crist se'ns revela i lliura tota la novetat revolucionària de l'Evangeli: l'Amor que ens salva i ens fa viure ja en l'eternitat de Déu» (Benet XVI)

- «La pregària de l'Església venera i honora el Cor de Jesús, de la mateixa manera que n'invoca el santíssim nom. Adora el Verb encarnat i el seu Cor que, per amor als homes, es va deixar traspassar pels nostres pecats (...)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.669)